

tež njejnатыm cžlowjekam błužić?“ A hólčez je ponižnje prajił:
„Schtó by mje to hewak wucził, hacž lubuscha macž!“

— A twoja luba macž, je bnanu doma, abo hdže je? —

„Ta je tam ja hórku do haja po jelo schła. Mascha kosa je khora.“

— Kucže skocž po nju! Njech chwatajzj pschiúdže, dofelž chzu jej něscho wulke rjez! —

A hdž je pacholł w skofu po macž běžal, je bо na dobo zula wjeß do semje bupła. Ale kježka na hórzy je stejо wostała. A na tu wot hłubiny póžrjetu wjeß je woda s fužоla sběžala. S teho je nětko tón jesor. A na to je zusy s wulkim hłоžom sanjeßł: Ludžisko někajke, kotrež bо njedasch wutlemu putnikej napicž, a kžisch, so njemělo cžisteje wody! Nětko džě masch jeje nadošč. Duž pij! — —

Bjes dycha w skofu je na to wudowa se bynkom pschihnała. A widžawšchi, schto je bо straschneho stało, je w stróželach ruzj lamajo blěda kaž bмjercž stała.

Wón pak je wotmolwil: Kaž bu bеbi dawno sawinowali, je bо jim stało. Sich wokolne pola a łufi, kiž njejbu s wodu sa- nicžene, bu wot nětka tebi a twojemu bynkej.

A prajiwšchi to, je bо psched jeju woczomaj shubił. — —

Tak baja wo Tepjenej wby.

Banška rola a želesny kral.

Stary kral bě wumrjel a bě herbu, s mjenom Lubin, sawostajil. Tón bě hišcže mjehki mlóduškl, hakle 10 mejkow stary bynk. Wě bо tajki hólčez kžmany njebě, kralowacž a w kraju prawdu bđžić. Duž dyrbjesche krajej něchtó druhi roškafowacž, hdž džě bjes krajneho wjercha nihdy hič njecha.

Swudowjena kralowna bě khorowata knjeni, a njerodžesch wo kražnoty a wožobnosče bweťa, cžehož dla bо kralowanja rad- lubje wsda, a na Lubinkowe městno bohotow a zastupnikow wubra. Komu je džiwno, so to nichtó druhi njebě, džli wulzy knježa?

Kaž dołho běsche kralowna žiwa, drje woni a tež drusy panojo bwoje wjelče suby potajachu.

Alle wona tež bóršy po bwojim mandželskim bweťej božemje praji. Tak bu Lubin po nanje a po macžeri bhyrota.